

**การวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียน
ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน**
**RESEARCH AND DEVELOPMENT OF THE INSTRUCTIONAL PACKAGE
ON ENGLISH SPEAKING SKILLS FOR THE LOWER SECONDARY
EDUCATION LEVEL FOR THE COMMENCEMENT OF ASEAN**

จามรี เชื้อชัย¹, รศ.ดร.ธีรวุฒิ เอกะกุล², ผศ.ดร.กชกร ธิปัตดี³

Jamaree Chuechai¹, Assoc.Prof.Dr. Theerawut Akakul², Asst.Prof.Dr. Goachagorn Thipatdee³

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และ 2) เพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ดำเนินการศึกษา 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วสังเคราะห์เนื้อหาและศึกษาสภาพและความต้องการครูและนักเรียนจากแบบสอบถาม ระยะที่ 2 พัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน ผลการวิจัย พบว่า ระยะที่ 1 สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ ด้านหลักสูตร, ด้านเนื้อหา, ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน, ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้, ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน, ด้านการวัดและประเมินผล และด้านการรับรู้ตนเอง รายการที่พบมากที่สุดคือกิจกรรมการเรียนการสอนไม่หลากหลาย บรรยากาศกระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษน้อยและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นน้อยและความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดตามสภาพจริง ที่พบว่าครูมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และ นักเรียนต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 72.80 ผลการวิจัยระยะที่ 2 พบว่า คุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/80.33

คำสำคัญ : สภาพและความต้องการ, ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษา, การเรียนการสอนภาษาภาษาอังกฤษ,
ทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

¹ นักศึกษาปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ประธานที่ปรึกษาปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

³ ที่ปรึกษาร่วมปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

ABSTRACT

A study aimed to study the conditions and needs of learning and teaching English speaking skills of the Lower Secondary Education Level and develop the instructional package on English speaking skills for the Lower Secondary Education Level for the Commencement of ASEAN. The first stage found that the conditions of learning and teaching English speaking skills for the lower secondary education level consisted of 7 variables including the curriculum, the instruction content, the learning and teaching activities, the creation of the learning atmosphere, the use of instructional media, the measurement and evaluation and attitudes towards self-concept of the students. The most frequently found variables were invariant activities for speaking English, unsuitable learning atmosphere and less chance in expressing ideas. In addition, the opinions on the conditions of learning and teaching English speaking skills of the teachers and the students were at the moderate levels as related to the needs of the teachers and the students. The findings indicated that teaching English speaking for the students was needed with the percentage 79.60 and being developed English speaking skills was needed with the percentage 72.80. The second stage found that the developed instructional package on English speaking skills was efficient since the efficiency values were at 83.16/80.33.

Key Words : Conditions and Needs, Language Learning Theory, Learning and Teaching English Practices, English Speaking Skills

บทนำ

สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (ASEAN) กำหนดทิศทางและเป้าหมายความร่วมมือ 3 ด้าน เพื่อสร้างความมั่นคงทางการเมือง ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ และการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม บนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก (กรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ, 2554; กระทรวงศึกษาธิการ, 2554; ทวีศักดิ์ ตั้งปฐมวงศ์, 2554; อาคม เต็มพิทยาไพสิฐ, 2554) เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์พร้อมก้าวสู่ประชาคมอาเซียน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและสถานประกอบการ มีสมรรถนะเด็กยุค

โลกาภิวัตน์ และยุคศตวรรษที่ 21 พบสมรรถนะร่วมสำคัญ 3 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สู่อาเซียน ด้านค่านิยม-ทัศนคติที่ตอบสนองพลวัตทางสังคมและด้านทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (ฟาฏีนา วงศ์เลขา, 2553; พรนารี ไสภานุตร, 2555)

ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาทำงานหรือเป็นภาษาราชการของอาเซียน สมาชิกอาเซียนจึงพยายามยกระดับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้มีความเข้มข้น มุ่งเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมกับสถานการณ์และสภาพสังคมอย่างแท้จริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551; นันทา สุพจนเฉลิมขวัญ, 2555; Richards,

2012) และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประเทศไทยพบว่า อยู่ในลำดับที่ 5 จาก 10 ประเทศอาเซียน อันดับที่ 42 จาก 44 ประเทศทั่วโลกของ English Proficiency Index และอันดับที่ 53 จาก 54 ประเทศทั่วโลกของ Education First (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2555; กระปุกดอทคอม, 2556)

สำหรับแนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษนั้น เริ่มต้นจากทฤษฎีการเรียนรู้ทางภาษาที่แนะนำอายุของผู้เรียนต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองและการเรียนรู้ภาษาที่สองนั้นควรอยู่ในช่วงวัยเจริญพันธุ์หรือช่วงวัยรุ่นเมื่อเลยช่วงนี้ไปแล้วผู้เรียนภาษาอาจไม่สามารถพูดภาษาที่สองได้ตามสำเนียงของเจ้าของภาษาและผู้เรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นมีทางเลือกหลากหลายทั้งเรียนต่อระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพศึกษาและเข้าสู่ตลาดแรงงานที่กำลังเปิดประตูสู่สากล (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554; Brown, 2001; British Council, 2011) จากนั้นศึกษาสภาพปัจจุบันปัญหาหรือความต้องการด้านการจัดการเรียนรู้ทักษะการพูดภาษาอังกฤษแล้วนำข้อสรุปที่ได้ไปพัฒนาวัตกรรมสำหรับพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สอดคล้องและเหมาะสมและชุดการสอน (Instructional Package) เป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ดีในทุกวิชาและทุกทักษะเป็นนวัตกรรมได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบมีการวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้นๆ จึงทำให้เกิดประโยชน์และคุณค่าในการเรียนการสอนอย่างมาก (ประภาพร นุชอำพันธ์, 2554; ผะอบ พวงน้อย, 2556; Calderón, 2011; Narmratch, 2011; Noom-ura, 2012)

จากความสำคัญและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาสภาพการเรียนการสอนทักษะการพูด

ภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ด้วยข้อสรุปสภาพการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สามารถนำไปต่อยอดพัฒนาชุดฝึกทักษะการพูดภาษาอังกฤษสู่อาเซียนได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัยประกอบด้วย

1. เพื่อศึกษาสภาพและความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในปัจจุบัน
2. เพื่อพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพและความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูล 2 วิธี คือ 1) การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และ 2) การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครูและนักเรียนจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นแต่ละวิธีดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

วิธีที่ 1 การวิเคราะห์เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. **กลุ่มเป้าหมาย คือ** เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและในประเทศ

2. **ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ** สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
คือ แบบบันทึกผลการวิจัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล รวบรวมเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และวิเคราะห์สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศและในประเทศ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้ความถี่และร้อยละ

วิธีที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นของครู และนักเรียนจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

1. ประชากรและตัวอย่าง

ประชากร คือ ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 343 คน และ นักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 13,903 คน ตัวอย่างคือ ครู สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 186 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยวิธีการ จับฉลาก และนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 29 จำนวน 389 คน ได้โดย มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน

1. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ สภาพและความ ต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

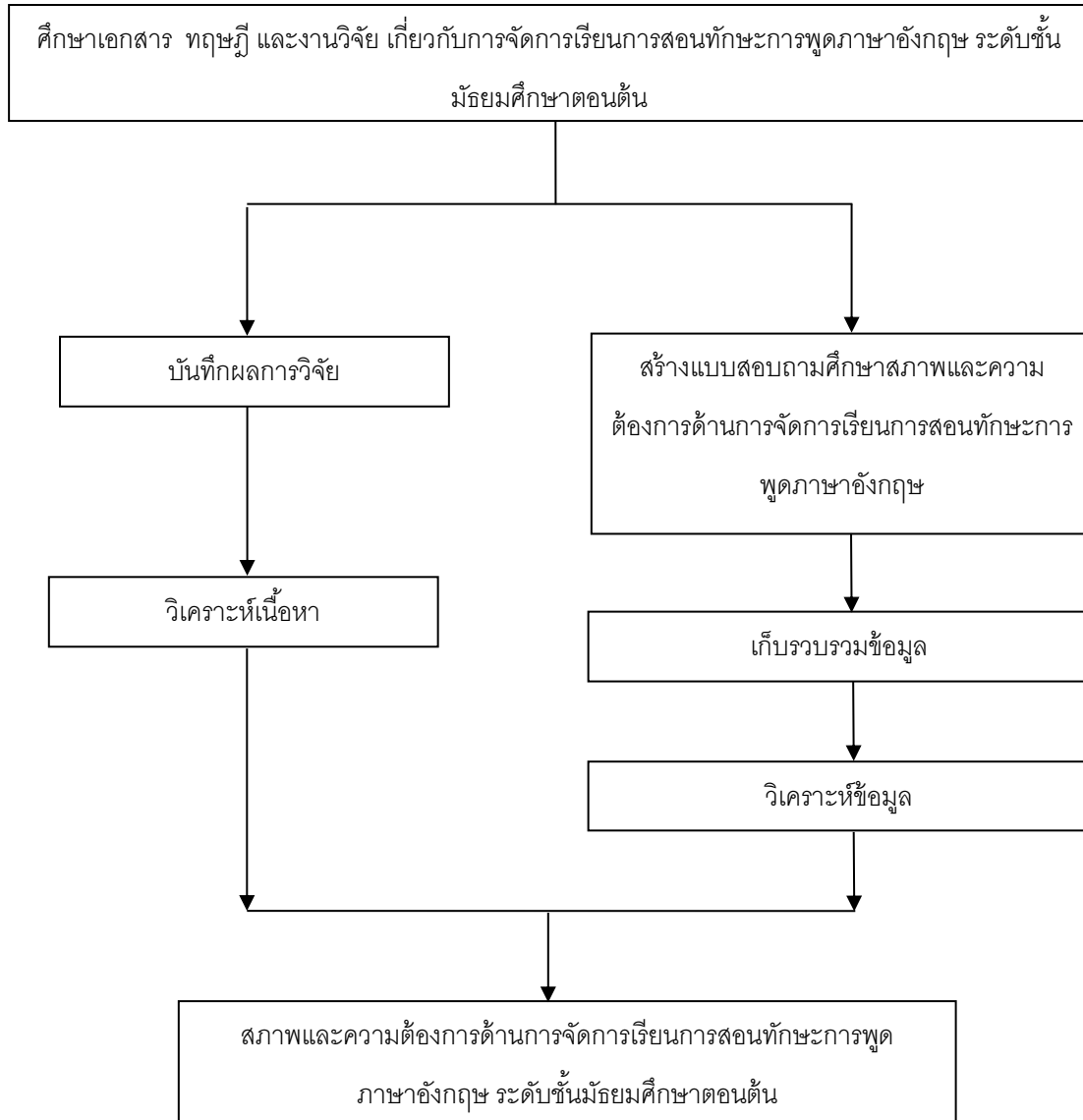
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและความ ต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษสำหรับครู จำนวน 1 ฉบับ และสำหรับ นักเรียน จำนวน 1 ฉบับ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยเดินทางไปเก็บ รวบรวมแบบสอบถามคืนตามโรงเรียนต่างๆ ด้วยตัวเอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเดินทางไปเก็บ รวบรวมแบบสอบถามคืนตามโรงเรียนต่างๆ ด้วยตัวเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรม SPSS ศึกษาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปการดำเนินการวิจัยระยะที่ 1 ดังนี้

การวิจัย ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพและความต้องการด้านการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้น

มัธยมศึกษาตอนต้น

ระยะที่ 2 เป็นระยะของการพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนาชุดการสอนตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ

1. **กลุ่มเป้าหมาย** คือ ผู้เชี่ยวชาญประเมินชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน ประกอบด้วย ด้านหลักสูตรและการสอน ด้านการวัดและประเมินผล และด้านวิจัย ด้านละ 1 คนและ ด้านภาษาอังกฤษ 2 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 **ตัวแปรอิสระ** คือ ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 **ตัวแปรตาม** คือ ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** คือ ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

3.2 **เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล** คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านความรู้, แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ, แบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 **ประสานผู้เชี่ยวชาญ** จำนวน 5 คน และจัดส่งเครื่องมือในการทำวิทยานิพนธ์ทางไปรษณีย์

4.2 **การพัฒนาชุดการสอน** ทักษะการพูดภาษาอังกฤษตามขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรมแบบเดี่ยว (1:1) และแบบกลุ่มเล็ก (1:10)

4.3 **การพัฒนาชุดการสอน** ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนโดยการทดลองภาคสนามกลุ่มเดี่ยว (1:100)

1. **กลุ่มเป้าหมาย** คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปี 3 โรงเรียนดงยางวิทยาคม อำเภอเมืองสามสิบ จำนวน 30 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 **ตัวแปรอิสระ** คือ ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

2.2 **ตัวแปรตาม** คือ ประสิทธิภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

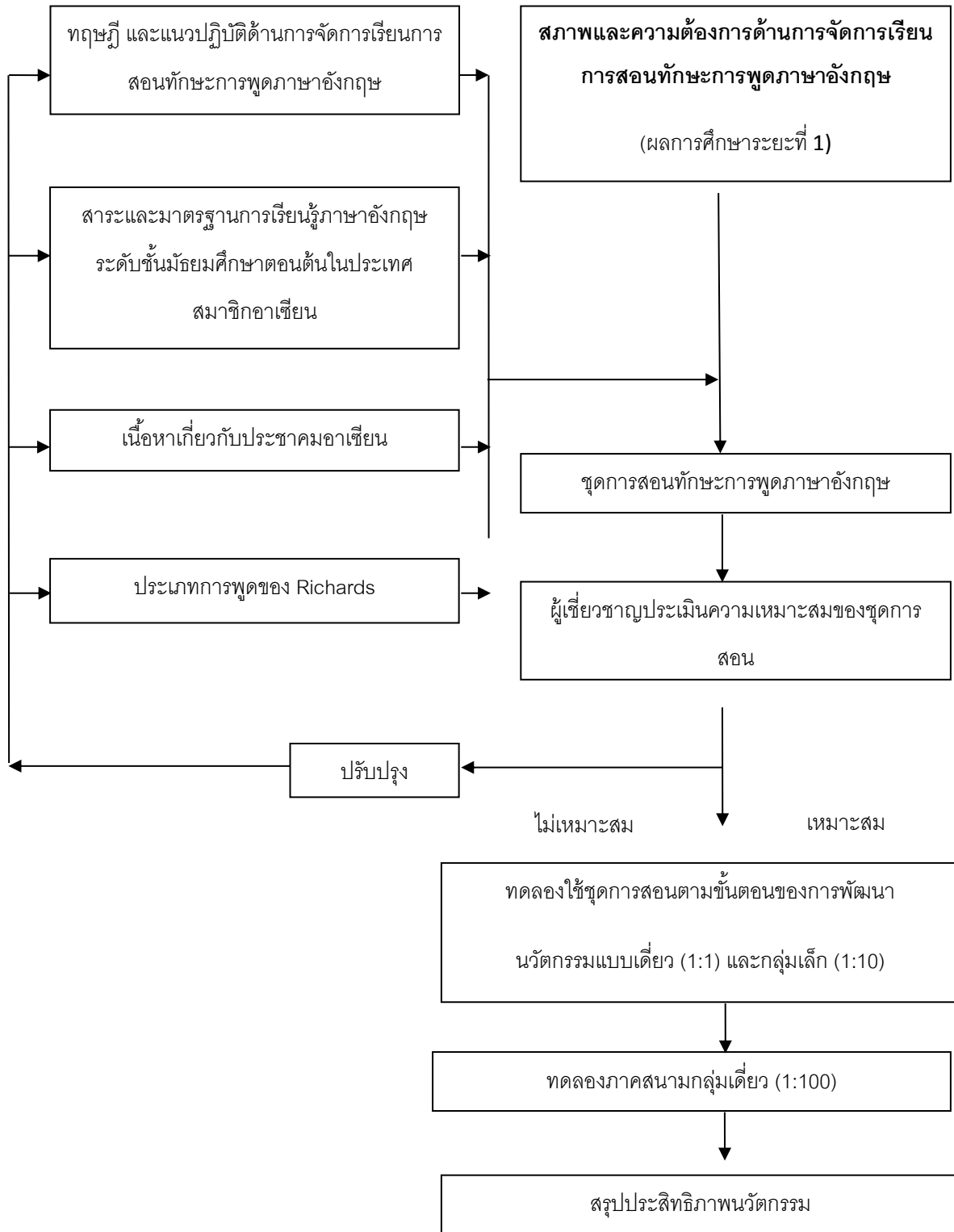
3.1 **เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย** คือ ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

3.2 **เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล** คือ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านความรู้ จำนวน 1 ฉบับ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ และแบบประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน จำนวน 1 ฉบับ

4. **การเก็บรวบรวมข้อมูล** ทดลองใช้ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษแบบ One Group Pretest-Posttest Design

5. **การวิเคราะห์ข้อมูล** การวิเคราะห์ข้อมูลมุ่งเน้นทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ยึดเกณฑ์การให้คะแนนแบบแจกแจงระดับปฏิบัติด้านการพูดถูกและพูดคล่อง

สรุปผลการวิจัยระยะที่ 2 ดังนี้

การวิจัยระยะที่ 2 การพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านเนื้อหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 5) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 6) ด้านการวัดและประเมินผล และ 7) ด้านทัศนคติต่อตัวนักเรียนเอง รายงานพบมากที่สุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่หลากหลาย ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่กระตุ้นการพูดน้อย และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพูดแสดงความคิดเห็นน้อย และความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$ และ $\bar{X} = 2.84$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และ และนักเรียนต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 72.80

2. คุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/80.33

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน นำเสนอ ดังนี้

1. สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้าน

เนื้อหา 3) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 4) ด้านการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ 5) ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน 6) ด้านการวัดและประเมินผล และ 7) ด้านการรับรู้ตนเอง และรายงานพบมากที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไม่หลากหลาย บรรยากาศการเรียนรู้กระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษน้อย และผู้เรียนมีส่วนร่วมในการพูดแสดงความคิดเห็นน้อย และความคิดเห็นของครูและนักเรียนต่อสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37$ และ $\bar{X} = 2.84$) ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาความต้องการของครูที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียนและนักเรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะการพูดตามสภาพจริง ที่พบว่าครูมีความต้องการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษแก่นักเรียน ร้อยละ 79.60 และ และนักเรียนต้องการได้รับการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ร้อยละ 72.80 การที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก 1) ครูและนักเรียนเผชิญสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่คล้ายกัน 2) ครูและนักเรียนมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษซึ่งกันและกัน และ 3) สภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าวมีส่วนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กล่าวได้ว่าหากสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษดังกล่าวได้รับการพัฒนาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาอย่างเหมาะสม ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนก็สามารถพัฒนาได้อย่างมีระบบและมีประสิทธิภาพ โดยข้อสังเกตดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดและผลการวิจัยดังนี้ หลักสูตรการเรียนการสอน เนื้อหาการเรียนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนการสอน การสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล มีอิทธิพลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน (พวงเพชร สงสาคร, 2551 : 80;

ประภัสสร พึ่งอินทร์ 2552 : 73; นางลักษณ์ กาณารักษ์ 2554 : 97; Kim 2009 : 256-264; Chang 2011 : 193; Khamkhen 2010 : 185-189; Wang 2011: 226-229; Noom-ura 2012: 178-185; Richards 201 :1; Sakale 2012:1108; Yaikhong and Usaha 2012 : 22- 25) นอกจากนี้ การรับรู้ตนเอง เช่น ขาดกลยุทธ์การสื่อสาร ไม่สามารถร่วมวงสนทนาได้อย่างสร้างสรรค์ และขาดความมั่นใจในตัวเอง ยังมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษและการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียน (หทัยกาญจน์ วงษ์แก้ว 2552 : 102; More and Bounchan 2010 : 123-124; Richards 2012 : 1)

2. คุณภาพของชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.57) และประสิทธิภาพของชุดการสอน มีค่าเท่ากับ 83.16/80.33 เมื่อเทียบกับเกณฑ์ 80/80 พบว่าชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดการที่ได้ข้อสรุปเช่นนี้อาจเนื่องมาจาก 1) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้องกับสภาพการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษของครูและนักเรียน 2) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสอดคล้องกับเหตุการณ์ปัจจุบันและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 3) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษได้รับการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอนของการพัฒนานวัตกรรมอย่างมีระบบและรัดกุม และ 4) ชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษสามารถพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยข้อสังเกตทั้ง 4 ประการสอดคล้องกับแนวคิดและผลการวิจัย ดังนี้ ชุดการสอนเป็นแนวทางที่ช่วยแก้ปัญหาและเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ได้ดีในหลายวิชาและหลายทักษะเนื่องจากเป็นนวัตกรรมได้รับการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการสอนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของเนื้อหาวิชานั้นๆ มีกิจกรรมการจัดการ

เรียนการสอนที่หลากหลายและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ มีสื่อการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านการคัดเลือกอย่างเหมาะสม มีการวัดผลและประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ผู้เรียนได้รู้พัฒนาการของตนและจุดที่ต้องส่งเสริมพัฒนาหรือปรับปรุงแก้ไข และครูได้รับรู้แนวทางในการพัฒนาผู้เรียนและปรับกลยุทธ์การเรียนการสอนให้เข้ากับสภาพหรือความต้องการขณะนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ คุณภาพและประสิทธิภาพของชุดการสอน ช่วยสร้างความมั่นใจให้กับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการนำชุดการสอนไปใช้และก่อให้เกิดประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น (นุชจรี นามราชและคณะ 2554 : 867, ประภาพร นุชอำพันธ์ 2554 : 50-51; อรพินท์ สีนุเศรษฐ 2554 : บทคัดย่อ; กิ่งแก้ว ศรีสาดีกุลรัตน์ 2556 : 5; ฝะอบ พวงน้อย 2556 : 135; Noom-ura 2012 : 182-185)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังต่อไปนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ครูควรสร้างบรรยากาศที่เอื้อและกระตุ้นการพูดภาษาอังกฤษ โดยใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในห้องเรียน เน้นคำศัพท์และประโยคพื้นฐาน พร้อมกับสร้างรอยยิ้มที่ชื่นชมให้กำลังใจและการรับฟังนักเรียนให้มากขึ้น

1.2 ครูสามารถวัดและประเมินทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างเรียนบางชุดการสอนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและบริบทการจัดการเรียนการสอนของสถานศึกษานั้นๆ

1.3 ครูหรือบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนสอนภาษาอังกฤษทุกระดับควรเน้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้วยกระบวนการที่หลากหลาย

1.4 ครูควรคำนึงถึง 7 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับสภาพและการจัดการเรียนการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โดยนำไปใช้

เป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตร จัดกิจกรรมการเรียน การสอน และวัดการประเมินผลทักษะการพูด ภาษาอังกฤษได้

1.5 ผู้บริหารสถานศึกษาควรกำหนดนโยบาย ส่งเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษในโรงเรียนด้ว การบูรณาการกิจกรรมในชั้นเรียน เชื่อมโยงกิจกรรมนอก ชั้นเรียน เน้นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เป็นสำคัญ

1.6 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและโรงเรียน สามารถนำชุดการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ดังกล่าวไปแนะนำและส่งเสริมครูให้จัดการเรียนการสอน ทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ ประชาคมอาเซียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1.1. ควรเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ ด้านความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษาและประถมศึกษา เพื่อการนำชุด การสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษไปใช้ได้กับทุกสังกัด

1.2 ควรศึกษาความคงทนในการเรียนรู้ทั้งด้าน ความรู้และทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อ เรียนรู้อาเซียน

1.3 ควรวิจัยและพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ ในทักษะต่างๆ เพื่อเรียนรู้อาเซียน

1.4 ควรวิจัยและพัฒนาชุดการสอนทักษะการพูด ภาษาอังกฤษตามกรอบอ้างอิงเกี่ยวกับการเรียนการสอน

ภาษาและการวัดผลภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR)

บรรณานุกรม

กรมอาเซียน กระทรวงต่างประเทศ. (2554). **ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)**. (ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง :

<http://www.mfa.go.th/internet>. เข้าถึงเมื่อ [30/5/ 2554].

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตาม หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตร แห่งประเทศไทย.

กระปุกดอทคอม. (2556). EF เผยอันดับทักษะภาษาอังกฤษของทั่วโลก ไทยแย่งสุดเป็นที่ 2 รองลิเบีย. (ออนไลน์).

แหล่งที่เข้าถึง : <http://education.kapook.com>. เข้าถึงเมื่อ [20/3/2556].

กิ่งแก้ว ศรีสาธุกุลรัตน์. (2556). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ชุดการสอน. (ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง :

<http://www.gotoknow.org/posts/209290>. เข้าถึงเมื่อ [14/2/2556].

ทวีศักดิ์ ตั้งปฐมวงศ์. (2554). ประชาคมอาเซียนและกฎบัตรอาเซียน. (ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง :

<http://thaingo.org/web>. เข้าถึงเมื่อ [8/3/2554].

ประภาพร นุชอำพันธ์. (2554). การพัฒนาชุดการสอนภาษาอังกฤษ เรื่อง อาหารและสุขภาพ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ผะอบ พวงน้อย. (2556). การพัฒนาคุณภาพกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและวิศวกรรมศาสตร์ด้วยระบบการศึกษาเรียนรู้แบบบูรณาการเรื่องภาษาอังกฤษเทคนิคเพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ.(ออนไลน์).

แหล่งที่เข้าถึง : <http://elibrary.trf.or.th/project>. เข้าถึงเมื่อ [25/12/2556].

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2554). แนวทางการบริหารจัดการเรียนรู้สู่ประชาคมอาเซียน.

(ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง : <https://docs.google.com/file>. เข้าถึงเมื่อ [15/9/2554].

อรพินท์ สิ้นธุเศรษฐ์. (2556). ผลการใช้ผลการใช้ชุดกิจกรรมเสริมทักษะการพูดภาษาอังกฤษชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5. (ออนไลน์). แหล่งที่เข้าถึง : <http://banpukkroo.com>. เข้าถึงเมื่อ[14/2/2556]

อาคม เดิมพิทยาไพสิฐ. (2554). ประชาคมอาเซียน. เอกสารประกอบการบรรยายพิเศษ (16 มิถุนายน 2554 ณ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ).

Brown, D. (2001). *Teaching by Principles*. San Francisco : San Francisco State University.

Khamkhien, A. (2010). *Teaching English Speaking and English Speaking Tests in the Thai Context : A Reflection from Thai Perspective*. *English Language Teaching*, 3(1), 185-189.

Kim, K. J. (2009). *Demotivating Factors in Secondary English Education*. *English Teaching*, 64(4), 256-264.

More, S. H and Bounchan, S. (2010). *English in Cambodia : Changes and Challenges*. *World English*. 29 (1), 123 – 124.

Namaratch, N. and others. (2011) *The Development of Instructional Packages in English Grammar on Conditional Sentences for the 10th Grade Students*. The 23rd National Graduate Research Conference. 23(3), 860- 867.

Noom-ura, S. (2012). *Teaching Listening-Speaking Skills to Thai Students with Low English Proficiency*. *Asian EFL Journal*, 10(4), 178-185.

Richard, Jack C. (2012). *Teaching Speaking Theories and Methodologies*.(online). Available: www.professorjackrichards.com. Accessed [15/12/2012].

Sakale, S. (2012). *Rethinking Speaking Skills in EFL (English as a Foreign Language) Settings*. *Sino-US EnglishTeaching*, 9(1) : 1100- 1108.

Wang, J. (2011). *Culture Differences and English Teaching*. *English Language Teaching*, 4(2), 226 – 229.

Yaikhong, K. and Usaha, S. (2012). *A Measure of EFL Public Speaking Class Anxiety : Scale Development and Preliminary Validation and Reliability*. *English Language Teaching*, 12(5), 22- 25.